

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiri-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štěmpej za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celevški cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

O novih postavah za davke.

II.

II. Osnova postave za pridobnino.

Pridobnina se plačuje od obrtniškega podvetja, ali od tacega opravila, katero naklana kakov dobiček, brez razločka, če se opravlja samostojno ali pa v službi. Deli se pridobnina na tri razrede. V prvi razred spadajo vse družbe ustanovljene na akcije, hranilnice, obrtniške in gospodarske družbe, zavarovalnice, splošno take, pri katerih voditelji morajo dajati javen račun. V drugi razred spadajo vsa druga samostojna podvetja in opravila, katera niso v prvi razred uvrstena. V tretji razred pa pridejo stalne letne plače od služeb. Tega davka so pa prosti vojaki, državni in javni uradniki, kakor tudi vse druge osobe, katere nemajo službene letne plače čez 600 gold.

Podlaga za odmerjevanje tega davka je v prvem razredu tisti znesek, kar podvetje na leto dobička daje, v drugem se pa precenjuje, kar podvetje nosi na leto, in v tretjem so letne plače tistih, ki služijo. Za vsak razred se v posebnej postavi odločuje odstotek, po katerem se računa davek in sicer v prvem razredu od vsega letnega dobička, v drugem se pa odbije 15—30 odstotkov precenjenemu dobičku, kateri vsaj znaša 190 goldinarjev, v tretjem se plačuje za 1000 goldinarjev letne plače petina, za drugi tisoč dve petini, za tretji tisoč in kar je čez pa tri petine.

Podlaga za ta davek se nareja za prvi in tretji razred vsako leto, za drugi pa vsaka tri leta.

Za prvi razred odmerjajo davek dav-

karske gosposke, za drugi in tretji razred za to postavljene komisije, v katere imenuje vlada iz občencev polovico, druga polovica se pa voli.

III. Osnova postave za rentnino.

Ta se plačuje od vžitka tacega premoženja, katero ne zadeva niti gruntne, niti hišnega davka, niti pridobnинe, od penzij in drugih pokojnin. Sem spadajo sosebno obresti od takih kapitalov, ki niso naloženi pri obdačenem posestvu ali podvetji, kakor so obresti od javnih zalogov, od stanovskih obligacij, od deželnih, okrajnih ali občinskih posojil. Tega davka so proste obresti državnih obligacij, hišnega davka oproščena pohištva, in taki užitki, kateri ne znašajo na leto preko 600 goldinarjev.

Tudi za ta davek se v posebnej postavi odločuje odstotek za odmerjevanje, in sicer od penzij in pokojnin na taistoj podlagi, kakor pridobnina tretjega razreda, pri drugih rentih se pa odmerja od vsega zneska.

IV. Osnova postave za osobno dohodnino.

Temu davku je podvržena vsaka osoba, katera ima na leto vsaj 600 gold. čistega dohodka, to je, če jej po vseh odbitih stroških ostaje 600 gold. dobička.

Podlaga temu davku je čisti dobiček pretečenega leta, in sicer tako, da pod 1000 gold. vsakih 100 gold. velja za eno dačno jednoto, od 1000—1500 za $1\frac{2}{10}$, od 1500—2000 za $1\frac{4}{10}$, in tako naprej do 70.000 gold., kar je pa čez za pet dačnih jednot.

Za vsako tako dačno jednoto se v po-

sebnej postavi določi odstotek, po katerem se potem preračuni davek.

Pri zemljisčih se ravna ta davek po letnem pridelku, če jih kdo sam obdeluje, sicer pak po najemšini, pri pohištvih po najemšini ali po vrednosti, pri obrtnjih in opravilih po čistem dobičku.

Po teh osnovah bi se od pridobitka in dohodka plačeval trojni davek, kar do sedaj nij bilo, ker se zdaj plačujeta samo dva, namreč: pridobnina in dohodnina.

Za pridobnino so po štirih razredih in sicer 1. za fabrike, 2. kupčijo, 3. opravila in 4. za službe tarife narejene, katere so najvišje za deželna glavna mesta, nižje za take kraje, kjer prebiva 4.000 duš, še nižje za one sè 1.000—4.000 dušami, in najnižje za kraje, ki nemajo 1.000 duš.

Iz tega se razvidi, da zdaj ne plačuje tega davka vsak natanko po tem, kolikor si pridobiva.

Če sta dva obrtnika po tarifi v isti razred uvrstena, plačujeta oba enoliko, akoravno si prvi morda več pridobiva, nego drugi.

Dohodnina je pa zdaj razdeljena na tri razrede: V prvi razred spada dohodek od takih obrtnij, katere so podvržene pridobnini in dohodek od rudarstva. V drugem razredu je dohodek od takih opravil, katera niso podvržena pridobnini in pa stalne službene letne plače.

V prvih dveh razredih je tedaj dohodek, ki se z delom pridobi, v tretjem razredu pa dohodek, ki nij z delom zvezan, kakor so obresti od posojil ali drugi taki užitki.

Listek.

Jugoslavija

slika Salghetti-Drioli-ja.

(Konec.)

Druga glavna grupa na sliki so trije kralji. Ta grupa je najslabša na celej sliki. Dober vtis, ki ga podoba "Jugoslavija" na gledalca nareja, izbriše se takoj, če pogleda grupo kraljev. Če prav sodim, so kraljevi obrazi portreti. Na tej sliki bi to vsaj moral biti. Slikar jih je — da prosti izraz upotrebim — baš grdo naslikal. Njih nosi, to je nekaj strašnega! Hrvatski kralj vidi se cel, od bolgarskega samo lice in en kos plašča, od srbskega pa samo desno roko in — oh spet ta nesrečni nos. Eden drugega zakriva, kakor da so eden na drugemu prilepljeni. Razgovetno so samo krone na njih glavah naslikane, bržkone zato, da heraldik po obliku kron kmalu spozna, kateri kralj je hrvatski, kateri srbski in kateri bolgarski.

Jaz mislim, da je to celo nepotrebno. Na takih umetninah nij mesto za same heraldične studije. Kralji so v najhujej gorji, v najhujem diru za krasno devojko "Jugoslavijo." Njih hrmelini in celo Simeonov nerazmerno dolgi meč frič po zraku. Po mojem menenju je zelo nepristojno za kralja, če v polnem kraljevem ornatu in celo s krono na glavi — dirja. Sliki bi tudi to v prilog bilo, če bi bil slikar pri kraljih s cinobrom malo varčneje gospodaril.

Mene kot Slovence je v prvi mah v srce zabodlo, videčega, da na sliki "Jugoslavije" nij smo niti zastopani po svojem kralju Samu. Pa pomisliti se ne sme na to, kako bi slika izgledala, če bi bil na njej še četrti kralj. Slikar uže s tremi nij vedel kam. Zakaj se mesto kraljev nijso raje vzeli jugoslovanski narodi! Jaz bi dejal, da bi to pristojnejše bilo. Pa tudi narodi se ne bi smeli zato devojko "Jugoslavijo" puliti, ker je krasna devojka, da si ohladé svoj polten nagon, kar pri kraljih z ničemer nij prikrito. Vsi trije

namreč pohotno grabijo s stegnenimi rokami po njej. Kdor izmed njih jo bo prvi zgrabil, tega bo, ta bo mogel drugima dvema reči: moja je! Jugoslovanski narodi bi se morali "Jugoslaviji" kot svečenici "Slogi" bližati, kakor se skesan in spokorjen grešnik bliža svojemu dobrotniku, katerega je razčilil. Jugoslovanski narodi bi se morali "Jugoslaviji" bližati kot tlačeni narodi, katere skupna nesreča na slogu napotuje. Ko so bile bolgarska, srbska in hrvatska država še samostalne, imajoče svoje neodvisne kralje, se potreba njihove sleghe niti čutila nij. Potrebo složenja so čutili jugoslovanski narodi stoprav onda, ko so svojo državno samostalnost izgubili, ko so postali "podlaga tujčeve pete."

Genij, ki je iz višine z lovorjevim vencem priletel, anatomično nij brez prigovora. On je nekako breztelezen. Sama glava in kreluti so ga. Sicer je pa tudi vse preblizu v scenariji. On bi se moral iz večje daljine bližati; in ne tako burno, skor bi reklo, kakor oreł na svoj plen, na kralje leteti, nego mir-

V 1. in 3. razredu se plačuje od tistega dohodka 5 goldinarjev od 100, v drugem so stalne letne plače do 630 gold. davka proste, kdor ima večjo, plačuje do 1.050 gl. en odstotek, in višje vsakih 1.050 gold. en odstotek več.

Kdor ima pridobnine in dohodnine pod 30 gold. na leto, plačuje še 70 odstotkov priklade, če pa preseže letni davek, 30 goldinarjev, znese priklada 100 odstotkov.

Iz osnov postav, ki jih je izdelalo ministerstvo, kakor tudi iz uže potrjene postave za gruntni davek, se razvidi, da hoče vlada vsem neposrednim davkom to podlagodati, da bi se vsi davki računali po predelku ali dobičku in da bi se nihče ne mogel davka ogniti. Po teh osnovah bodo vlada tudi gotovo to dosegla; kajti kdor si več pridobiva, bodo moral tudi več plačevati! Zoper to pravilo se ne da sicer nič reči, a zadnji trojni davek je samo v tem slučaju pravičen; če se pa natanko pregleda, je očitno, da hoče vlada od enega dohodka istej osobi dva davka naložiti, kar se gotovo nemore imenovati pravično.

N. pr. bi moral posestnik ali trgovec plačevati od svojega letnega dohodka, ali gruntni ali hišni davek, ali pridobnino, in ako ima na leto več, nego 600 goldinarjev tistega dobička, še osobno dohodnino po vrhu.

Postave za zadnja dva davka bi tedaj državni zbor imel tako prenareediti, da bi se ta krivica ne godila.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 19. februarja.

Skoro vse novine pišejo v reformi pobiranja **davkov** v Avstriji, kakor je v tem predmetu minister Pretis v državnem zboru osnove novih postav predložil. Vsi glasovi, vladi prijazni in neprijazni so enoglasnega menenja v tem, da dosedanji način davkov v Avstriji je bil vseskozi krivičen posebno zavojlo tega, ker so indirektni davki trikrat toliko nesli državi kakor direktni, kar nij v nobeni državi več. Koliko bodo nove postave temu nedostatku odpomogle, videli bodo morda bodo vse postave znane, in kadar bo jasno, ali vlada misli tudi indirektne davke zmanjšati, resp. pravičnejše razdeliti, ali ne.

Vlada baje neče privoliti v odpravljenje **časopisnega** štemplja. Tako poroča do-

neje v zraku plavati, ter se počasi dole spuščati. Sploh je v celem predavljenem prizoru preveč „burje“, in premalo mirnega dejanja. In to je ne mala pogreška.

Največja napaka slike je pa gotovo ta, da so Slovenci izpuščeni. Vsakega Slovenca ogledajočega „Jugoslavijo“ mora razčaliti — in razčalilo je tudi mene — da se za slovenski narod v „Jugoslaviji“ nij nikjer prostorček našel. Če se je to vedoma zgodilo, ne vem s katerimi besedami bi se moglo to dostoju kariti, če se je pa nevedoma zgodilo, pa naj gredo jugoslov. akademiki etnografije se učit, predno take slike naročajo. Če se je to z nakano zgodilo, je to infamno, če se je pa slučajno zgodilo, je to strašni testimonium paupertatis. Če se slikar in njegovi naročniki pred svetom blamirati nečejo, ne kaže drugega, nego da se slika iz „Jugoslavije“ na kako drugo ime prekrsti, da se laž, ki v njenem imenu tiči, izbriše.

Dixi et salvavi itd.

V Zagrebu 15. februarja 1874.

pisnik vladne „Bohemije“. In vendar se daje ta naša vlada zmerjati, da je liberalna?

V ogerskem zboru je 17. tega meseca **ogersko-srbsko** vprašanje prouzročilo buren prizor. Minister Szapary je odgovarjal na interpelacijo Kostičeve, zakaj je vlada pri pančevski volitvi srbske in črno-žolte zastave konfiscirala, ter pravi, da je rabljenje tujih zastav pri tacib prilikah prepovedano. Miletič kliče: Mi si hočemo konfiscirane zastave uže zopet pridobiti. (Velik nemir). Kostič pravi, da nij zadoljen z odgovorem ministrovim ter da je sama fraza, ako se trdi, da Srbi gravitirajo na zunanje države. Koloman Tisza pozivlje predsednika, naj Miletiča vpraša, kako tolmači svojo izjavo o zopetnem pridobljenji zastav. Predsednik pozove potem Miletiča, naj svoj izrek pojasni. Miletič pravi: ne zavoljo tega, ker me predsednik pozivlje, nego iz svojega nagiba hočem govoriti. (Velik nemir). Predsednik pravi, da je Miletič dolžan na poziv zbornice odgovarjati. Miletič pravi, da z besedo pridobljenje nij misil revolucionarnega pata nego konstitucionalni; da se bodo srbski narod končno na kralja obrnil.

Vnanje države.

Naš cesar je v **St. Peterburgu** sprejel deputacije Avstrijanov, ki stanujejo v Peterburgu in Odesi, ter so mu podale krasne adrese. Odeški deputaciji je cesar odgovoril: „Zahvaljujem se vam za domoljubno mišljeno, katoro izražate v imenu avstrijsko-ogerske kolonije v Odesi! Zahvaljujem se vam za dolgo pot, katere se niste bali, da ste mi izraz mišljenja svojih rojakov izročili. Jaz sem vedno z interesom opazoval razvijanje kolonije v Odesi. Veseli me, da ste tudi v inostranji ohranili občutek zvestobe in udatnosti za skupno domovino. Zahvaljujem se vam še enkrat.“

Francoski legitimist marquis de Franclieu je razglasil list na Rouherja, v katerem pravi, da je republika ali pa cesarstvo na Francoskem eno in isto, da je le kraljestvo od boga izvoljena forma vlade, da le kraljestvo more Francosko rešiti. Budalasti modrokrvec terja Rouherja, naj svoje „peklenske“ delo nebā. To pismo je prava voda na mlin bonapartistov, da je bodo raznesli po vseh francoskih vaseh, dokazovaje ljudstvu, da je bonapartizem le druga forma republike.

Skoraj vse stranke v **nemškem** državnem zboru so za odbijanje predloga alzaskih poslancev, katero se ima po kratki debati zgoditi. Alzasani pojdejo, ako se jim predlog odbjije, takoj iz zборa.

Gladstone je podal kraljici svojo de-misijo. V kabinetnem svetu je edini Lowe glasoval proti odstopu ministerstva.

Dopisi.

Iz Škofje Loke 18 febr. [Izviren dop.] Čitalnica v našem mestu ima navesti dokaz, da je neugodno, ako se iz osobnih ozirov zaprake delajo društvenemu življenju. Napravila je čitalnica mnogo veselic z dramatičnimi predstavami; tombolo in plesom; prostori so bili vedno napolnjeni. — A operki smo se vendar s plesom 3. t. m. Krive tega so najbolj razprtije med — ženstvom in nasprotno agitovanje nekaterih prenapetežev. Kadriljo je plesalo s trudem sestavljenih celih 10 parov, godba je bila izvrstna in peščica izvoljenih se je vendar prav dobro zabavala do belega dne. Drugi dan je bilo mnogim žal, ter so se izgovarjali, da so preslepljeni bili.

Ne glede na ta nepričakovani obisk napravi čitalnica pustno nedeljo zopet tombolo, pri kateri je bilo po starji prejšnji návadi zopet vse polno udeleževalcev. — Bilo je prav živahno. Gospodu Sadarju, gospodičini

Levičnikovi in gospem Koceli in Kopšč se izreka javna zahvala za blagovoljno igranje na glasoviru. — Gospodu Sadarju smo dalje tudi dolžni zahvalo za krepko podporo v muzikalčnem obziru pri vseh predstavah iger in upamo, da bode tudi zanaprej tako deloval na korist in uspeh narodne čitalnice, da bi se socialno življenje sploh oživilo.

Iz Vipave

16. februarja. [Izv. dop.] Po „Noviškem“ dopisniku, na Nanos pošiljani Sokol s svojo imovino je imel, nekaterim ne v preveliko radost, včeraj svojo veselico. Katero društvo ima več simpatije pri inteligenčiji in pri manje izobraženem ljudstvu, pokazalo se je sinoči. Zadnja „mišjedlaška“ čitalnična predstava, če tudi po nedavno privandranem noviškem dopisniku tako „slavljena“ nij imela obiskalcev niti polovico toliko, kljubu temu, da so oni ugodno solčno in „Sokol“ še dejavnov vreme imeli. Mora se tudi svetu odkriti, da je neko človeče (sokrovce italijanske) na vse kriplje agitiralo proti udeležitvi „Sokolove“ veselice, če to društvo je liberalno — ali kaj. Vas, gospodine agitator, kakor noviškega dopisnika, kateri je menda po „naključbi“ samega sebe zabil v „Novicah“ pohvaliti, je natlačena sobana malo bodla, pa — kaj se če! Nikar tudi se Vam veseliti prehitro „Sokolovega“ pogina. Če bi kdaj padel, padel bodo častno, prepričan, da ga je prijatel, katerega je iz mlake potegnil, v propad sunil. V zahvalo takim ničemnikom ne bode tudi „Sokol“ dolžan ostal, vedel si bode prijateljev poiskati in — „Sloga jači, nesloga blači!“ ako niso nekateri g. čitalničarji še do tega spoznanja prišli, prepričali se bodo — prepozno! Kdo „Sokolovev“ se bi predrnil, ali bi tako budalast bil, da bi katerega pregovarjal se čitalnične veselice udeležiti? Take ničle bi odbor „Sokola“ gotovo izbačil!

Stopimo malo k programu: Od dosti veselic, katere sta „Sokol“ in čitalnica uže napravila, jih je malo, da bi se primerjale zadnji 15. t. m. Pevovodja je pokazal svoj visoki talent v godbi, in zraven tudi svojo pridnost. Naprej! in iz Vas bode imela domovina slovečega muzika. Tenorist nas je pri svojem samospevu tudi s svojim čarobnim glasom ganil. „Črne“ ostane v nepozabljivem spominu vsem slušateljem, kajti „Sokolov“ oder nij še na sebi nosil tacega komikarja. Prepričan, da nijste tako slavohlepni kot igrači čitalnice, da bi moral posameznemu „glorijo“ peti. Vam zakličem vsem skupaj: Živeli bratje našega duha!

Iz Gradača 12. febr. [Izv. dop.*] V nedeljo je minulo pet in dvajset let, od kar je umrl Prešeren, od kar se je utrnila najsvitljija zvezda na obzoru slovenskega pesništva. A žalostno je, da se Slovenci tako malo zavedajo važnosti tega dneva, da se slovenska društva tako malo spominjajo ustvaritelja našega jezika, zlasti pesniškega in začetnika slovenske poezije. Še nobeno leto se nij tako malo svečanostij obhajalo na Prešernov spomin, nego baš letos. Upamo, da bodo Slovenci to nepozornost popravili z izdajo „Prešernovega albuma“, katerega tako željno pričakujemo.

Vseslovensko društvo „Sloga“ je vendar napravilo slavnost na Prešernov spomin v dvorani pri „Starem ježu“, katere se je udeležilo jako mnogo slovanskih dijakov, in

*) Po naključji zakasneno.

katero je tudi vseučiliški prof. dr. Krek počastiti blagovolil. Vršila se je v sledečem redu: 1. Nagovor in pozdrav g. predsednika Danila (omenja veselo napredovanje društva; da je lani tudi napravilo enako svečanost na „Vidov dan“, a da so se je udeležili le Srbi, med tem, ko so pri denašnji slavnosti zastopana vsa jugoslovenska društva). 2. Hej Slovani. 3. Predavanje g. Kraglja o Preširnu in njegovem uplivu na slov. slovstvo (kratek životopis; Preširen kot pesnik, ki opeva ljubezen, domoljubje in svetovno disharmijo; njegov upliv na slov. pesništvo in slovstvo sploh) ki je bilo z gromovito pohvalo sprejet. 4. Kje dom je moj. 5. Lepa naša domovina. 6. Povodni mož (deklamuje g. Vodopivec, prav dobro). 7. Šta čutiš. — Vse pesni je izvršilo „slovensko pevsko društvo višjih šol“ na občno pohvalo. — Gosp. prvosednik naznani, da je program izvršen in prosi g. dr. Kreka, naj bi on prevzel prvosedništvo pri „domačej zabavi“. G. dr. Krek se zahvaljuje za čast, ker nij tega navajen in ker je rad prost. Na to je bil izbran g. Kranik za predsednika. — Govorili in čestitali so „Slogi“ g. Laganja (v imenu „hrvatskega Adrijatika“; pobija očitanka, da so separatišti); g. Vicenti (v imenu „hrv. danice“); g. Nikolajevič (v imenu „Sokola“); g. Omaheen (v imenu „Vendije“). G. Vodopivec napravlja dr. Kreku, ki se za to prisrčno zahvaljuje in poudarja, da naš up je mladina; da pri nas vlada mračnjaštvo; da tudi Slovenci morajo z drugimi narodi napredovati, inače morajo poginiti; že Slovani še niso na vrhunec omike, niso oni krivi, nego njih vođitelji, ki so je zapeljali na kriva nota; treba je, da se zdajimo, kajti v družbi je moč; slovenski narodi imajo veliko prihodnost, ne le po njih številu, nego tudi po njih duševnih zmožnostih; končno nanije slovenskej bodočnosti. Ta govor je bil z velikim navdušenjem sprejet. — Potem govori g. Tomanovič, da Slovenci zaslužujejo največje simpatije na jugu, ker teže najbolj po jednosti in vzajemnosti in ker so predstraža proti sovražnemu navalu; napiše slov. narodu, naj bi se mu rodili taki sinovi, kakor šen je bil Preširen! — Govoril je dalje še g. Stanič in hotel opravičevati odšte društvenike „hrv. Adrijatika“; a g. dr. Krek ga pobija s tehtnimi in opravičenimi razlogi, kakor tudi g. Nikolajevič. G. Kranik napiše še „slovenskej domovini“. — Vmes so se pele še razne pesni, kakor: Luna sije, Zvezda, Otok bleški, Naprej, Hej Slovani, kje so vaše meje? itd.

Iz Dunaja 17. februar. [Izv. dop.] Kakor tukajšnja „Slovenija“, povabilo je tudi društvo Rusinov „Ruska osnova“ svoje rojake-poslanke, ter napravilo v ta namen vesel večer. Gosp. poslanec je bilo kakih 8 navzočnih, večjidel popje. Slovenski dijaci so bili dobro zastopani. Pelo, deklamovalo in govorilo se je. Med poslančevimi govorji je eden znamenit, ki je pondarjal geslo: „Znanje je moč“. Dijaški govorji so bili različni. Iz nekaterih rusinskih se je razvidela sovražna iskra do bratov Poljakov, v nekaterih se odmerilo Nemcu pár grenkih resnic in v slovenskem se je javila ljubezen, ki vse Slovane ljubi, bodi Poljak, Rus itd. „Slováni zdajšnjega časa imamo nalog zgodovinsko sovraštvo med posameznimi slovenskimi ple-

meni pobijati.“ Slovenski govor je bil z navdušenjem sprejet.

Iz Varaždina 17. februar. [Izv. dop.] Neuskutarski birokratje po Slovenskem so res pravi eksemplari. Evo vam dokaz nedvosti ptnjskega c. kr. glavarja Trautwettra. Naše varaždinsko gradsko satništvo je poslalo pod štev. 5267 — 873 od 21. decembra 1873 vlogo na ptnisko c. kr. okrajno glavarstvo zavoljo neke zaprte ženske, ki je „iz Sesvet“. Celo leto so Trautwetter in njegovi modri tovariši v Ptuju študirali hrvatski dopis, nazadnje so ga pa vrnili sém rekoč: „mit dem zurück, dass eine Ortschaft Sesvete in diesem Bezirk nicht vorkommt.“ — Oj, Varaždinci vemo dobro, kje so v ptniskem okraji Sesvete, ali po švabski „Allerheiligen“ — ptnjski glavar sam pa tega ne zna, niti njegovi komisarji in pisarji! Hočete še večji „testimonium paupertatis“?

Iz Belgrada 15. februar. [Izv. dop.] V nedeljo je zaključil srbski knez našo skupštino s kratko besedo, v katerej spomeni zakone, katere je skupština v ovej triletni periодi sprejela z željo, da bo na srečo in napredek premile naše srbske domovine.

V sredo okolo poludne vrnil se je knez v Belgrad, spremščan od odbora občine in drugej mestjanov, kateri so mu na mejo belgradskega polja naproti šli.

Poslednje tri dni, t. j. v četrtek, petek in soboto reševala je skupština stvar bivšega ministra naše vojske, Belimarkoviča, kateri je bil od skupštine obtožen, da je iz koristolinbia oškodoval državno blagajnico. Uže soboto zjutraj oddalo je 37 poslancev svoj glas, da nii kriv, in je tožba zastrela. (po zakonu ministrske odgovornosti ima namreč samo prva skupština, katera se po učinkenem delu sezove, pravico ministra obtožiti, a sledče skupštine ne, v tem slučaju je imel to pravo skupština od 1872 l.), a 22 glasov je bilo za to, da je kriv, 8 jih nii glasovalo. Nekoliko poslancev je mislilo, da je eradiansko kazensko kriv. O tem se je popoludne debatiralo, in ko ga večina tudi v tem obziru za nekrivega spozna, postane v skupštini velik hrup: „V Srbiji nema zakona za ministre, nečemo da podpišemo protokola“ takci glasovi so se od pojedinih po skupštini čuli.

Od novega leta imamo prav izredno vreme; spomladanski dnevi se menjajo sè zimskimi, včeraj in predvčerajšnjem je bil prav hud mraz, kateri je pa denes malo odjenjal.

D.

Domače stvari.

— (Slovenska glasbena Matica) ima svoj občni zbor 4. marca t. l. ob 7 urah zvečer najbrže v čitalnični dvorani.

— (Vreme.) Vsak človek, s katerim si na pustni dan ob vremenu govoril, ti je rekел: Jutri bomo pa sneg imeli! Res je bilo vreme tako sumljivo deževno, da se je mogel sneg pričakovati. A na pepelnično jutro smo opazovali, da je sneg vse gore in holme okrog in okrog ljubljanskega polja prav do ravani pobelil, ljubljanskega in sorškega polja pa se vendar še popolnem ognil. Prav lepo je bilo zjutraj gledati belo odete gore okrog ljubljanske ravani. Sploh imamo letos tako čudno in nenavadno vreme, da je celo našemu narodnemu vremenskemu preroku vse

kombinacije zmedlo tako, da od sedaj dalje — nič več ne prerokuje. — o —

— (Ljubljanski fijakarji) so bili zadnje pustne dni strašno hudi, ker smo imeli tako lepo vreme, da je vsa slavna ljubljanska gospoda peš k različnim plesom hodila. Niti pustni dan jim nij jeze potolažil, kajti mislili so na to, da bodo v Zvezdi pri korzi kaj zaslužili, a baš ta dan jim je Jupiter pluvius račun zmedel. Smola! — o —

— (Za Ipavo) je razpisano mesto zdravnika z letno plačjo 300 gld.

— (Kočevsko okr. glavarstvo) javlja, da so semnji zopet dovoljeni, ker je živinska kuga v sosedstvu povsod nehaša.

— (Mučenje živali.) „Laibacher Ztg.“ pripoveduje v enem predzadnjih listov, kako je graščak v Rakovniku blizu Ljubljane medveda izredil doma, potem ga pa te dni na dvor izpustil in iz Ljubljane povabil mnogo lovcev, kateri so korajžno s pištoljami in puškami — s koridorov dolgi dolgo streljali in streljali na ubogo žival, predno je poginila. Prav aristokratično delectiranje! Mi bi vedeli neko „plačilo“ za dotičnega graščaka.

— (Goriška trgovinska zbornica) je izvolila za predsednika Hektorja bar. Ritter-Zahonyja, za podpredsednika pa Andreja Pauletiga. Minister tergovine je to volitev potrdil.

— (Lepo vreme.) Iz Gorice se piše: Na Laškem je letos zima huda, pri nas pa letos še videli nijsmo snega. Uže tri meseca je z malimi izjemami najlepše, jasno vreme. Solnce o poludne zrak tako razgreje, da gredo celo bolniki lebko na sprehod. Uže koncem januvarija so cvetle na solčnatih krajih trobentice, vijolice, resa in zvončki. Vse to nam kaže, da se bo spomlad kmalu začela.

Razne vesti.

* (Postrežček na velocipedih.) V Parizu postrežček, ki pred borzo stoji, rabijo velociped, da bolj hitro izvršujejo, kar se jim naroči. S tem velocipedom pridejo od borze do telegrafskega urada v 8 minutah, med tem ko fijakar najmanje 12 minut rabi. Za vsako pot dobi postrežček 1 do 3 franke; v pol dneva se pelja po 6 do 7krat; tedaj zasluži lehko vsako dopoludne 12 do 20 frankov, to je blizu 5 do 9 goldinarjev.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescière du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalescière du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledi bolezni odstrani: bolezni v želodci, v živilih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, nadruhu, kašelju, naprebaljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krv, šumene v ušesih, medlico in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, scalno silo, otožnost, susenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spricaval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovala:

Spricévalo št. 74.670.

Na Dunaju 13. aprila 1873.
Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaju. Bil sem bolan na prsih in živilih, tako da sem od dneva do dneva vidno ginéval in vsled tega dalj časi nijsem mogel se učiti. Slišal sem o Vašej čudovitej Revalescière, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesečnem vživanju Vaše tečne in žlahtne Revalescière popolnem zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napotem sem tedaj, vsem bolnim to razmerno jako dober kup in okusno zdravilo kot najbolj lek priporočati in ostajem Vaš udan.

Gabriel Teschner,
slušatelj javnega višjega
trgovinskega učilišča.

